

183

אנו יהיך מיספניא חרבך;
באות מוקוד בארעך דרכך;
אלך יתברך לא תחיה;
לבר לא התקפוץ;
באחר מספניא ארי מליכך;
תפה תייר ליה וואפאת גוףך;
כיבת חסנאה ריחך ליה;
אסתרך לד ולמאיה פתבה;
עמך פבר פרט עלי בירן קנית;
שומא רשב שעתך;

ד שמטה אבטה עוג נבא;
ביספניא ולא תון ליה וקיין על;
זקן יהי חוכם ובר;
הים ולא יבאש לער באנלה;
אנו פדי פגמא הדין ביריך;
אלך כל עבד גבל אלוט;
אושთות ידה ארי לא יפס;
מספניא מנו ארעה על בונא;
מקידר לאמיר מפנא פגאה;
תינך לאחור לערן וגיקט;
באישר ארי;
לא אפיק כריש אל אורה;
ישראל ופלחים שיג צני;
יבשא שבעל לא פטוני;
בר חורן מעמך ואדרה גנדרא;
פר חורן מיעמך לא תפֶרְנִיא;
ריכון אמתה תפרש ליה;
ומא בר ונט עשרה יברך;
י אלך תפָלֵהוּ זדר;
עכדא הוֹיְתַא בארא;
ופרך י אלך ער זנאנ;
לך יתפְנִיא הארוֹן זמא דין;
לא יתקש כען בנטה;
בחורין מעד אריה ערחר;
באהרגרא אפאולח שיט שגע;
יברכך י אלך כל יהי בער;

שות כו... גן שקה מהת פלאו... וכות;
שע... יאו עלי... יס... פ... ט...;
יא... דה... ח... ד... ט... ר...;
ו... ו...;
כח... ש... א... ש... ה...;
הס... ז...;
הס... ז...;
ו... ו...;
ו... ו...;
ו... ו...;
ו... ו...;
ו... ו...;
ו... ו...;

באהר שעיר בארכך אשר יהוה אלהיך נתנו
לה לא תאמץ את לבך ולא תקוף אתיך
בائحר האביו ז כי פלח תפחה אתיך רלו והעכט
תעכטבו דיו מיחסו אשר יחסך לא והשמר לך
פוייהה רבך עם לבך בלבך לא אמר קרכח שמן
השבע שנות השמטה ורעה עינך באחדך האז
האבי ז ריאתנו לך וקרא לעיך אלהו והיהך
חטאנו התולו ולא ירע לבך בתך לך;
הבר הזה וברך יהוה אלהיך בכל מעשך;
משלח ירד וכי לא ייחל אבי ז מוקב הארץ על
דו אנק מינך לאמר פה תפה אתיך לא תט
לעניך ולא ביו נר בארץך;
אחד העריו או העריה ועברך שש שנים
ובשנה השבעת תשלה כחPsiי מעםך;-
תשלה חלשי מעםך לא תשלח רוקיס;
העניך תעניך לך מזאנך ומגרניך וביקבר אשר
ברך יהוה אלהיך תענו זרוכות פיעבר היהת
בארץ מיערים ויפבר יהוה אלהיך על פון אנק
מיינך את הבר היהת היבוס והיה כי אמר אליך
לא אנק מעמר פיאבר רואת פיתך פיטוב לך
עמך ולקחת את המרצע ונרתך באזע כבלת
זהיר לך עכבר עולם ואת לא מתר בעשחה;
ירשה בעינך בשלח את חלשי ימ עמר כי
משנה שבר שבר עברך שיש צינס וברכך
יהוה אלהיך בכל אשר בעשה;
לא מתר גובל עדים;
הס...;

המום אשר לך ילו להזאת חаг
הפקת זאת היה החטא מעריך
וחטא בלהטום אשר רתקה פיחנאות הטענה
במגבה הזאת והיה להטקה מבל
האים הבאים על ירושלים ועל מרים
שנה בלעם להשתחוות למל היה
ביבאות ולראג את חה הקפטי ז היה
בפזירות לסתה פאית מישבחות האר
הארץ אל ירושלים להטקה חידח
לייהר ייירה נצאות וכאיבת ז
ולקחו מבה ישפט ממעש
לא תשלח ולא בא ז לא עלי
זהיה הבינה עלה בזיה ז לא עלי
עבאות בזם מהו;

או יה און יהודין שנ כל מכה אזל
ఈאו כל מס ריש עיריה ואיר יטול
מסך קחצין גבוי שע מה עטן אל עין
זין וטרכ עדר חיט ושהקען וטנט זין
זח עט... זט... גב... ב... זט... זט...
זט... זט... זט... זט...;
זט... זט...;